

Юридична громадськість сердечно вітає з 85-річним ювілеєм видатного вченого України в галузі конституційного права та проблем організації і діяльності правоохоронних органів, суду і прокуратури, доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України, члена-кореспондента Національної академії правових наук України **Геннадія Олександровича Мурашина**, який народився 29 червня 1932 р. у м. Ленінграді (нині – Санкт-Петербург).

У 1955 р. закінчив юридичний факультет Львівського університету (нині – Львівський національний університет імені Івана Франка). З 1955 по 1962 р. працював у партійних органах. З 1962 по 1967 р. – прокурор Ленінського району м. Києва і водночас аспірант Київського державного університету (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка) на кафедрі теорії держави і права. З 1968 р. працює в секторі держави і права (нині – Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України) на посадах наукового працівника, заступника директора з наукової роботи, завідувача відділу конституційного права і місцевого самоврядування,

провідного наукового співробітника цього відділу, професора кафедри теорії та історії держави і права Інституту права та суспільних відносин.

У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Органи прокуратури в механізмі Радянської держави» (спеціальність 12.00.01). Має вчене звання старшого наукового співробітника. У 1993 р. був обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України), у 2006 р. – дійсним членом (академіком) Міжнародної академії інформатизації.

Основні напрями наукової діяльності – конституційне право, проблеми організації і діяльності правоохоронних органів, суду і прокуратури. Опублікував понад 250 праць. Серед них: «Конституційне право України» (у співавт., 1999), «Судова влада у конституційному аспекті розподілу влад» (2000), «Статусу суддів – європейські стандарти» (2000), «Конституційно-правові форми безпосередньої демократії в Україні» (у співавт., 2001), «Органи державної влади в Україні» (у співавт., 2002), «Проблеми реалізації Конституції України: теорія і практика» (у співавт., 2003), «Конституційно-правові гарантії політичної системи України» (2005), «Модельна законотворчість та її застосування на пострадянському просторі» (2006), «Конституційне право України: Академічний курс» (у співавт., 2007), «Законодавча діяльність в Україні: стан, пріоритети, шля-

хи вдосконалення» (у співавт., 2007), «Конституційно-правовий статус прокуратури України та проблеми його вдосконалення» (2008), «Прокуратура України в системі міжнародного співробітництва» (2009), «Референдумні акти як акти безпосереднього народовладдя» (2010).

Відповідальний редактор ряду наукових видань.

Брав участь у підготовці Декларації про державний суверенітет України, проектів Конституції України, законів «Про Конституційний Суд України», «Про судоустрій», «Про прокуратуру», «Про профспілки», «Про столицю України – місто-герой Київ» та ін. У 1993 р. Верховною Радою України таємним голосуванням був обраний членом Конституційного Суду України, але Суд на той час не було остаточно сформовано. Протягом 1976–2001 рр. – заступник голови Всеукраїнської координаційно-методичної ради з правової освіти населення, до 2005 р. входив до складу науково-методичної ради при Генеральній прокуратурі України, був членом Республіканської комісії у справах депортованих народів Криму. Він є незалежним експертом Міжнародної європейської організації з вивчення економічних, політичних та інших питань СНД (INTAS, м. Брюссель, Бельгія). Активно співпрацює зі структурами Міжпарламентської асамблеї СНД, бере участь у засіданнях її комітетів,

конференціях, друкується у періодичних виданнях Асамблеї. Ряд його праць опубліковано в Канаді, Югославії, Чехії, Словаччині, Польщі, Росії, Білорусі, Таджикистані. Багато досліджень провадить разом з іноземними вченими. Учасник багатьох всесвітніх та міжнародних наукових конгресів, конференцій, симпозіумів, що проводилися у США, Німеччині, Алжирі, Польщі, Чехії, Словаччині, Югославії, Латвії, Росії, Білорусі, Узбекистані, Україні. Президент Київського товариства дружби з народом Іраку.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Заслужений юрист України (1993), Почесний член Спілки юристів України (1994), відзначений вищою нагородою Спілки «Видатний юрист України» (2007). Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2000), 11 медалями, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1999), Грамотою та Почесною грамотою Верховної Ради України (2002, 2004), Почесний працівник Прокуратури України (2002). Має орден «За заслуги» III ступеня (2007) та інші вітчизняні й зарубіжні нагороди та відзнаки.

Президія Національної академії правових наук України, редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають **Геннадія Олександровича Мурашина** з ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, благополуччя, творчої наснаги і подальших успіхів.